

РЕШЕНИЕ

№ 1793

гр. София, 15.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав, в
публично заседание на 15.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **3899** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 38, ал. 8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба от „Обединена българска банка“ АД срещу Решение № ППН-01-574/2021 от 27.02.2025г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в частта, с която КЗЛД е обявила жалба с рег. № ППН-01-574/28.07.2021г., подадена от А. Д. А., за основателна по отношение на „Обединена българска банка“ АД и на основание чл. 58, § 2, б. „б“ за нарушение на чл. 5, § 1, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 е издала официално предупреждение на администратора „Обединена българска банка“ АД.

С подадената жалба се поддържа, че оспореният акт е постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона - отменителни основания по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 АПК. Твърди се, че от страна на КЗЛД не са установени по действително безспорен начин същественият за правилно разрешение на спора обстоятелства - предаване от ОББ на „Ей Ес Джи Кълекшън“ ООД на телефонен номер, който жалбоподателят А. А. припознава като свой, и извършено на конкретна дата телефонно обаждане от служител на обработващото дружество към този телефонен номер, което е довело до постановяване на немотивирано и неподкрепено с доказателства решение. Сочи се, че Комисията не е събрала необходимите доказателства за установяване на основните факти и обстоятелства, с които А. А. обосновава своята жалба, както и че е аргументирала своето решение главно с експертиза, която не е приобщена своевременно като доказателство по делото и по която съответно страните не са могли да вземат становище. Отделно от това, поддържа се, че експертизата не е извършена по предвидения в ГПК ред, независимо от

изричната разпореда на чл. 11, ал. 6 от ЗЗЛД, а позоваването на експертиза, изготвена в рамките на съвсем различно производство и при неспазване на процедурните правила, е довело до невъзможност за ОББ да упражни правото си на защита по жалбата. Излага се, че в случая контролът от страна на КЗЛД се осъществява досежно установяване на фактите дали правомерно или неправомерно е извършено обработване на лични данни от страна на ОББ при евентуалното предаване от банката на „Ей Ес Джи Кълекшън“ ООД на процесния телефонен номер, а не дали със заинтересованата страна е сключен договор за кредит и кой го е подписал, респективно дали подписът е истински или не. Жалбоподателят счита, че като се е произнесла по въпроса относно истинността на подписа на А. А., КЗЛД е надхвърлила по недопустим начин рамките на своите правомощия, доколкото спорът относно действителността на сключения между ОББ и А. А. договор за кредит е извън нейната компетентност, а е единствено от компетентността на гражданския съд. Сочи, че допуснатите нарушения на административнопроизводствените правила са довели до постановяване от страна на КЗЛД на решение, което е в противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона, тъй като изводът за липса на правно основание за обработване на данните на А. А. почива единствено на констатацията на КЗЛД, че последният не е положил подписа си върху документа, удостоверяващ наличието на правоотношението, което съставлява основание за обработване на личните му данни, а към момента липсват категорични доказателства, че лицето не е изтеглило кредит от ОББ и че не е клиент на тази банка, тъй като не е налице влязъл в сила акт на компетентен орган, който категорично и безспорно да установява обстоятелството, че Договор за потребителски кредит № 20R-L. не е подписан от А. А.. Поддържа се в жалбата, че при наличието на висящ спор относно действителността на сключения договор за кредит и авторството на подписа на кредитополучателя, който спор не е решен по съдебен ред от гражданския съд и който не е от компетентност на административния орган КЗЛД, следва да се приеме, че ако е извършила твърдяното от жалбоподателя обработване на лични данни, банката е действала законосъобразно. На следващо място, твърди се, че ОББ е положила необходимата грижа да информира, с оглед изпълнение на задължението за прозрачност, клиентите си за възможните получатели на личните им данни и за длъжниците не би следвало да бъде изненада, че данните им се предоставят на подобни дружества, с които банките са уредили отношенията си, за да ги подпомогнат в процеса по събиране на просрочени вземания, като сключването на договор за възлагане на услуги по събиране на вземания е възможност, която е напълно допустима за платежните институции. Излагат се доводи, че банката има безспорен законен интерес, който е обосновавала, да прави оценка на риска при събиране на проблемни вземания и в случай че установи, че са налице критерии, подробно разписани във вътрешните ѝ правила (в конкретния случай продължило с месеци неизпълнение, вследствие на което повишен риск за събирането на вземането), има право да предприеме определени действия с цел максимална събираемост на вземанията в най-кратки срокове и с възможно най-малко разходи. Отделно от това, твърди се, че извън твърдението му, че не е обвързан от договора за кредит, което следва да бъде установено в отделно съдебно производство, субектът на данните не сочи с какво неговите интереси имат преимущество над установена по делото легитимна цел на банката.

По изложените в жалбата съображения се претендира постановяване на решение, с което да се отмени решението на КЗЛД в оспорената част, като се отхвърли жалбата на А. А. като неоснователна. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от юрк. С., която поддържа жалбата и прави искане за уважаването ѝ по изложените в нея съображения.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни, редовно уведомен, не се представлява. С

представените по делото писмени бележки се взема становище за неоснователност на жалбата и се претендира юрисконсултско възнаграждение по делото. Прави се възражение за прекомерност на заявените претенции за присъждане на разноски от страна на жалбоподателя, ако не отговарят на изискването за справедливост и обоснованост.

Заинтересованата страна – А. Д. А., в съдебно заседание се явява лично. С подадения писмен отговор излага подробни съображения за неоснователност на подадената жалба от страна на ОББ. Счита, че процесното решение, издадено от КЗЛД, е незаконосъобразно. Твърди, че при така изложената обстановка КЗЛД е допуснала съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Изложени са подробни аргументи във връзка с незаконосъобразни действия на КЗЛД. Претендира присъждане на разноски съобразно представен списък по чл. 80 ГПК.

Заинтересованата страна „Ей Ес Джи Кълекшън“ ООД, редовно уведомена, не се представлява. С. градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателствата, приема за установено следното:

Не е спорно по делото, а и се установява от представените с преписката писмени доказателства, че производството пред КЗЛД е образувано по жалба с рег. № ППН-01-574/28.07.2021 г., с която А. Д. А. е сезирал КЗЛД с твърдения за неправомерно обработване на личните му данни, без знанието и съгласието му, от страна на „Ей Ес Джи Кълекшън“ ООД.

С жалбата се твърди, че на 21.07.2021 г. жалбоподателят е получил обаждане от служител на "Ей Ес Джи Кълекшън" ООД на личния си телефонен номер, като в хода на разговора последният му обяснил, че е получил телефона му от "Обединена българска банка" АД във връзка с просрочени задължения на негово име. Счита, че доколкото не е разрешавал на „ОББ“ АД да ползва и предоставя на трети лица личния му телефон, единственото разумно обяснение било, че банката е копирала телефона му от многобройните жалби, подадени от него към ОББ, където настоявал да прекратят да ползват личните му данни. Прави се искане за извършване на проверка и налагане на санкции на дружествата.

С жалбата е представено копие от екранна снимка за получено входящо обаждане на дата 21.07.2021г.

Последвало е изпращане на уведомление с изх. № ППН-01-574#3(21)/11.10.2021г. до „Ей Ес Джи Кълекшън“ ООД за образуваното пред КЗЛД производство, с което на основание чл. 34, ал. 3 АПК от дружеството е изискано писмено становище по изнесените в жалбата факти. Уведомлението е връчено на 13.10.2021г.

С уведомление с изх. № ППН-01-574#4(21)/11.10.2021г. жалбоподателят е уведомен за образуваното пред КЗЛД производство по жалбата му.

Постъпило е по преписката становище от „Ей Ес Джи Кълекшън" ООД, с което се пояснява, че дружеството е специализирано в областта на консултантската и друга търговска дейност, в това число извършване на анализи и оценки и извънсъдебно събиране на неудовлетворени вземания, като между него и „Обединена българска банка" АД (банката) е сключен договор за услуги по събиране на вземания от 31.12.2020 г., въз основа на който банката възлага на дружеството да извършва в определени срокове извънсъдебни действия за събиране на вземания на банката от трети лица - длъжници. Сочи се, че от клаузите на договора ставало ясно, че по отношение на обработването на лични данни на трети лица — длъжници на банката, в това число жалбоподателя, банката има качеството на администратор на лични данни, а дружеството — на обработващ лични данни (чл. 4.2). Съгласно чл. 4.3 от договора дружеството се задължавало да

обработка лични данни, получени от банката, само за целите на предоставяне на услугите, като продължителността на обработването се ограничавало до необходимото за целите на предоставяне на услугите, но при всички случаи не по-дълго от срока на договора. В хода на фактическото изпълнение на предмета на договора от страните се приемало, че по смисъла на цитираната клауза периодът на обработка, необходим за целите на предоставяне на услугите, не надхвърля времето, в което събирането на вземането спрямо конкретно физическо лице — длъжник, е възложено на дружеството и последното е отчело извършените от него действия по предвидения ред, поради което всички лични данни на неизправните клиенти на банката, както и описанието на действията, извършени в хода на работата по конкретен случай и събраната в резултат на това информация, се заличавали от информационните системи на дружеството. Сочи се, че изложеното се отнася и до фактическите отношения с А. А. и във връзка с неговото задължение. Изложени са твърдения, че възлагането на действия спрямо задълженото лице е било изтеглено от банката, поради което към момента на връчването на жалбата и указанието за изразяване на становище по нея в информационните масиви на дружеството не фигурират никакви данни на А. Д. А. и никаква информация относно периода на извършване на действия по събиране на задължението му и конкретните мерки, предприети в тази връзка, тъй като всички тези записи са били своевременно заличени. Доколкото обработването на личните данни на длъжника било осъществено от администратора правомерно и в защита на законните му интереси, същото следвало да се приеме и за действията на обработващия, осъществявани за ограничен период от време и в стриктно очертана в договора между страните рамка, а именно за целите на удовлетворяването на точно определени интереси на юридическото лице -администратор.

Приложен е договор за услуги по събиране на вземания от 31.12.2020г., сключен между „Обединена българска банка“ АД и „Ей Ес Джи Кълекшън“ ООД, по силата на който страните са постигнали съгласие дружеството да извършва извънсъдебни действия за събиране на вземания на банката, включващи главница, лихва, разноски, такси, комисионни и др., от трети лица – длъжници. Съобразно клаузата на чл. 4.2 от договора във връзка с личните данни, които се обработват за целите на предоставяне на услугите по договора, банката е администратор, а дружеството е обработващ на лични данни, получени от банката. По силата на чл. 4.3 от договора дружеството се е задължило да обработва лични данни, получени от банката, само за целите на предоставяне на услугите. Продължителността на обработването се ограничава до необходимото за целите на предоставяне на услугите, но при всички случаи не по-дълго от срока на договора. Представени са с преписката депозираните от жалбоподателя заявления, с които са направени доказателствени искания, включително е направено искане за приемане на протокол за извършена експертиза № 9-Е за извършена графическа експертиза по дос. пр. № 5079 по описа на СДВР, пр. пр. № 49542/2020г., изпратен на КЗЛД с писмо с рег. № ППН-01-829#131/20/ от 01.02.2023г. на СДВР. Направено е искане за конституиране на „Обединена българска банка“ АД, заедно с „Ей Ес Джи Кълекшън“ ООД.

Липсва спор, че на проведено на 19.06.2024 г. заседание жалбата е обявена за процесуално допустима, а като страни в производството са конституирани: жалбоподател - А. Д. А., и ответна страна – „Обединена българска банка“ АД (ОББ) и „Ей Ес Джи Кълекшън“ ООД, съответно разглеждането на жалбата по същество на спора е насрочено за 09.10.2024 г.

Приложени са по преписката уведомления за насроченото заседание за разглеждане на жалбата до жалбоподателя, до ответната страна – „Обединена българска банка“ АД и „Ей Ес Джи Кълекшън“ ООД, като с такова с рег. № ППН-01-574#23/2021 от 05.08.2024г. ОББ е уведомена на основание чл. 26 АПК за образуването на производство, както и че в седемдневен срок от получаване на

уведомлението може да изрази становище по жалбата, да направи възражения и да представи всички относими по случая доказателства, с които разполага.

По преписката е представено становище с рег. № ППН-01-574#25/2021 от 16.08.2024г. от ОББ, с което е посочено, че предприетото срещу А. А. принудително изпълнение по просрочен кредит е преустановено поради образувано досъдебно производство № 5079/2021г. по описа на СДВР, пр.пр. № 49542/2020г., за приключването и резултатите от която банката не е уведомена, поради което и дружеството „Ей Ес Джи Кълекшън“ ООД не разполага с данни на жалбоподателя, същите са незабавно изтрети след преустановяване на принудителното изпълнение от страна на банката.

Със становището са приложени договор за потребителски кредит № 20R- L., сключен между ОББ и А. А., и договор за услуги по събиране на вземания от 31.12.2020 г., сключен между ОББ и „Ей Ес Джи Кълекшън“ ООД.

Видно е от представения препис – извлечение от протокол № 39 от 09.04.2024г. от проведено на посочената дата заседание на КЗЛД, че жалбата е разгледана по същество.

С молба от 26.08.2024г. от жалбоподателя, чрез адв. С. З., за целите на административното производство са представени протокол за проведен телефонен разговор между жалбоподателя и юрисконсулт от КЗЛД, протокол за извършена почеркова експертиза № 2021/ДОК-202 от 18.11.2021г., както и протокол № 77/2022г. за съдебно-графическа експертиза, изготвена по гр. д. № 2970/22г. на СГС.

Налице са данни и за образувано дос. производство по пр. пр. № 49542/2020г. по описа на СРП, в което е извършена графическа експертиза, предоставена на КЗЛД с писмо с рег. № ППН-01-829#131(20) от 01.02.2023г.

Последвало е постановяване на Решение № ППН-01-574/2021 от 27.02.2025г. на Комисията за защита на личните данни, оспорено в настоящото съдебно производство в частта, с която КЗЛД е обявила жалба с рег. № ППН-01-574/28.07.2021г., подадена от А. Д. А., за основателна по отношение на „Обединена българска банка“ АД и на основание чл. 58, § 2, б. „б“ за нарушение на чл. 5, § 1, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 е издала официално предупреждение на администратора „Обединена българска банка“ АД.

За да постанови оспореното решение, КЗЛД е приела за установено от фактическа страна, че на 07.08.2020г. е сключен договор за потребителски кредит № 20R-L. между ОББ и А. А., а на 31.12.2020г. е сключен договор за услуги по събиране на вземания, съгласно който „Ей Ес Джи Кълекшън“ ООД се задължава да извършва извънсъдебни действия по събиране на вземания на банката от трети лица - длъжници на ОББ. Изведен е извод, че ОББ действа като администратор на лични данни на задължените субекти, докато „Ей Ес Джи Кълекшън“ ООД се явява обработващ лични данни от името на ОББ, видно от уредените между дружествата отношения. С оспорената част от решението жалбата срещу „ОББ“ АД е приета за основателна, тъй като въз основа на назначена и извършена в административното производство по жалба с рег. № ППН-01-864/2020 почеркова експертиза на положен подпис на документи, в т.ч. и на документацията по договор № 20R-L., се установява, че А. А. не е положил подписа си върху документа, удостоверяващ наличието на правоотношението, което съставлява основание за обработване на личните му данни за целите на изпълнението на задълженията по договора. При липсата на представени и събрани доказателства в насрещна насока КЗЛД е приела, че ОББ е извършила нарушение на чл. 5, § 1, б. „а“, предл. 1 вр. с чл. 6, пар. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, обработвайки без правно основание лични данни на А. А. за целите на извънсъдебно събиране на вземане по договор № 20R- L. чрез обработващия от негово име лични данни "Ей Ес Джи Кълекшън" ООД. Доколкото процесното обработване на лични данни е преустановено, Комисията

е счела за целесъобразно да наложи корективната мярка, предвидена в чл. 58, § 2, б. „б“ от ОРЗД, а именно да бъде отправено официално предупреждение до администратора на лични данни, че е извършил нарушение на чл. 5, § 1, б. „а“, предл. 1 вр. с чл. 6, пар. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Видно от представеното известие за доставяне, оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя на 05.03.2025г., а жалбата срещу него е подадена чрез КЗЛД на 19.03.2025г.

Други относими доказателства не са ангажирани по делото.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 38, ал. 8 ЗЗЛД, срещу административен акт, подлежащ на съдебно оспорване, от надлежна страна - адресат на оспорваното решение, и при наличие на правен интерес, поради което и подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Според чл. 146 вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери издаден ли е актът от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните разпоредби и административнопроизводствените правила и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган – Комисията за защита на личните данни, съгласно чл. 10 ЗЗЛД, която разпоредба предвижда, че комисията изпълнява задачите по чл. 57 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните). В чл. 57, § 1, б. "е" от Регламент (ЕС) 2016/679 е посочено, че без да се засягат останалите задачи, определени с настоящия регламент, на своята територия всеки надзорен орган разглежда жалбите, подадени от субект на данни или от структура, организация или сдружение в съответствие с член 80, и разследва предмета на жалбата, доколкото това е целесъобразно, и информира жалбоподателя за напредъка и резултатите от разследването в разумен срок, особено ако е необходимо по-нататъшно разследване или координиране с друг надзорен орган. В чл. 55 от Регламент (ЕС) 2016/679 е регламентирано, че всеки надзорен орган е компетентен да изпълнява задачите и да упражнява правомощията, възложени му в съответствие с регламента, на територията на своята собствена държава членка. На територията на Република България надзорен орган по защита на личните данни е КЗЛД – чл. 6, ал. 1 ЗЗЛД, която с оспореното решение е упражнила своите правомощия по чл. 58 от Регламент (ЕС) 2016/679. Т.е., доколкото комисията е сезирана от жалбоподател за наличие на нарушение по ЗЗЛД, то в нейните правомощия е да се произнесе с решение, което подлежи на оспорване пред административния съд.

Съгласно чл. 51, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 всяка държава членка осигурява един или повече независими публични органи, които са отговорни за наблюдението на прилагането на настоящия регламент, за да се защитят основните права и свободи на физическите лица във връзка с обработването и да се улесни свободното движение на личните данни в рамките на Съюза /"надзорен орган"/. В Общия регламент относно защитата на данните - чл. 52, чл. 53 и чл. 54, европейският законодател предоставя свобода на преценка на националния законодател при уреждането със закон на общите условия за избор или назначаване на надзорните органи, изискванията за независимост и правилата за създаването на органите. Нормите на Регламента в тази част (особено тези по чл. 53 и чл. 54) изцяло препращат към съответното национално законодателство. Европейският законодател изрично е указал, че продължителността на мандата на надзорните органи, съгласно чл. 54, параграф 1, б. "г" от Регламент (ЕС) 2016/679 е предмет на регламентация от всяка държава членка със закон. Разпоредбата на чл. 7, ал. 2 ЗЗЛД, съгласно която председателят и членовете на комисията изпълняват функциите си и след изтичането на

мандата им до избора на новите председател и членове, изцяло отговаря на изискването за наличие на конкретна национална правна уредба, която да регламентира въпроса с продължителността на мандата на КЗЛД. Ето защо, съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган и не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 1 АПК.

Актът е приет при минимално изискуемия по закон кворум и с необходимото мнозинство - чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД. Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4 членове. Решенията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ, като се подписват от всички членове, участвали в гласуването, което изискване в конкретния случай е изпълнено.

Спазена е установената от закона форма - актът е в писмена форма, посочени са фактически и правни основания за издаването му. Решението съдържа изискуемите съобразно разпоредбата на чл. 59, ал. 2 АПК реквизити, доколкото приложимият специален закон – ЗЗЛД, не съдържа специални изисквания към формата и съдържанието на акта, като са посочени органът, който го издава, наименование на акта, адресат на акта, по какъв ред и в какъв срок може да бъде обжалвано, дата на издаване, подписи на всички членове, участвали в гласуването.

При постановяване на оспорения акт органът не е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му.

Съдът приема за установено, че производството пред КЗЛД е образувано в съответствие с разпоредбата на чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД във вр. с чл. 26 и сл. от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (Правилника/ПДКЗЛДНА), приет на основание чл. 9, ал. 2 ЗЗЛД и обн. ДВ, бр. 60/2019 г. Следва да се посочи в тази връзка, че жалбата е подадена до компетентен орган, в нормативно установения срок, както и не са налице отрицателните предпоставки, посочени в чл. 27, ал. 2 АПК. В чл. 35, ал. 1 от Правилника е регламентирано, че жалбата е искане, с което се търси защита за нарушени на искателя права по Регламент (ЕС) 2016/679 и по ЗЗЛД, а изискванията за редовност на жалбите и сигналите са уредени в чл. 28, ал. 1 – 4 от Правилника. В случая съдържанието на жалбата е съобразено с изискванията за редовност, същата е подадена от физическо лице с правен интерес, съдържа имената и адрес за кореспонденция на искателя, твърдения за неправомерно обработване на личните му данни, налице са дата на подаването на жалбата и подпис.

На следващо място, установява се, че за образуваното производство са уведомени подателят на жалбата и известните заинтересовани лица – чл. 32, ал. 2 от ПДКЗЛДНА. В съответствие с изискването на чл. 38, ал. 1 ПДКЗЛДНА е проведено закрито заседание, на което жалбата е приета за редовна и допустима, като е насрочено открито заседание, за което страните са уведомени и им е указана възможността за достъп до материалите по преписката. В този смисъл правото на защита на страните в производството не е ограничено, тъй като е гарантирано тяхното участие в административното производство. При разглеждане на спора КЗЛД е изяснила релевантните за случая факти и обстоятелства и е събрала относимите доказателства. Актът е постановен, след като е предоставена възможност на страните да изразят становища и представят писмени доказателства съобразно чл. 36 АПК.

По тези съображения съдът приема, че оспореният акт е постановен в съответствие с процесуалните правила за това, като органът не е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до отмяна на решението на процесуално основание. Освен това, настоящият съдебен състав поддържа становището, че съществено е това процесуално нарушение, при което или е нарушено правото на защита на засегнатата страна, или ако не беше допуснато, органът би стигнал до различен от отразения в решението извод. Такова не се констатира, поради което следва да се извърши проверка за съответствието на акта с

материалния закон – чл. 146, т. 4 АПК. В тази връзка съдът съобрази следното:

Както се посочи вече, КЗЛД е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя.

Законът за защита на личните данни, както и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (ОРЗД), уреждат защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съобразно § 1 от ДР на ЗЗЛД по смисъла на този закон понятията за „лични данни“, „администратор“, „обработващ лични данни“ и „обработване“ са съответните понятия по чл. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679. Според чл. 4, т. 1 и т. 2 от Регламента „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице, а „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Съобразно чл. 5 от Регламент (ЕС) 2016/679, регламентиращ принципите, свързани с обработването им, личните данни следва да са обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните ("законосъобразност, добросъвестност и прозрачност"); да се събират за конкретни, изрично указани и легитимни цели и не се обработват по-нататък по начин, несъвместим с тези цели; по-нататъшното обработване за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели не се счита, съгласно член 89, параграф 1, за несъвместимо с първоначалните цели ("ограничение на целите"); да са подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват ("свеждане на данните до минимум"); да са точни и при необходимост да бъдат поддържани в актуален вид; трябва да се предприемат всички разумни мерки, за да се гарантира своевременното изтриване или коригиране на неточни лични данни, като се имат предвид целите, за които те се обработват ("точност"); да са съхранявани във форма, която да позволява идентифицирането на субекта на данните за период, не по-дълъг от необходимото за целите, за които се обработват личните данни; личните данни могат да се съхраняват за по-дълги срокове, доколкото ще бъдат обработвани единствено за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели съгласно член 89, параграф 1, при условие че бъдат приложени подходящите технически и организационни мерки, предвидени в настоящия регламент с цел да бъдат гарантирани правата и свободите на субекта на данните ("ограничение на съхранението"); да са обработвани по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки ("цялостност и поверителност"). В съответствие с принципа за отчетност, регламентиран от чл. 5, § 2 от ОРЗД, администраторът на лични данни носи отговорност и следва да е в състояние да докаже спазване

на принципите, закрепени в чл. 5, § 1 от регламента, при обработване личните данни на физическото лице.

За да е законосъобразно това обработване, следва да е налице поне едно от основанията, предвидени в чл. 6, § 1 от ОРЗД, а именно: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

В разглеждания случай, с оглед събраните в производството пред административния орган доказателства, включително приетите заключения на почеркови експертизи, които несъмнено касаят процесния договор за потребителски кредит и съответната преддоговорна документация, обоснован се явява изводът на КЗЛД за липсата на основание за обработване на личните данни на заинтересованата страна за целите на изпълнението на задължения по договора, съответно законосъобразно КЗЛД е приела, че администраторът на лични данни е извършил нарушение на чл. 5, § 1, б. „а“, предл. 1 вр. с чл. 6, пар. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, обработвайки без правно основание лични данни на А. А. за целите на извънсъдебно събиране на вземане по договор № 20R- L. чрез обработващия от негово име лични данни "Ей Ес Джи Кълекшън" ООД. По тези съображения съдът приема, че оспореното решение на КЗЛД в частта, с която жалбата с рег. № ППН-01-574/28.07.2021г. от А. Д. А. е обявена за основателна по отношение на „Обединена българска банка“ АД, е постановено и в съответствие с материалноправните разпоредби.

При формирания извод за основателност на жалбата, с която е била сезирана КЗЛД, по отношение на т. 3 от оспореното решение следва да се посочи, че КЗЛД разполага с оперативна самостоятелност, като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективните правомощия по чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 да упражни. Преценката следва да се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице - субект на данни, както и на обществения интерес. Съдът намира за адекватна наложената от органа мярка по чл. 58, § 2, б. "б" от Регламент (ЕС) 2016/679, а именно да се отправи официално предупреждение до администратора на лични данни, когато операции по обработване на данни са нарушили разпоредбите на настоящия регламент. Административният акт, като издаден при условията на оперативна самостоятелност, съдържа конкретни и ясни мотиви за направения избор на най-ефективна, целесъобразна и съобразена с принципа на пропорционалност корективна мярка. Същата е съобразена с тежестта на нарушението и с обстоятелството, че обработването на личните данни е било преустановено. В тази връзка мярката по чл. 58, § 2, б. "б" от Регламент (ЕС) 2016/679 - отправяне на официално предупреждение, би могла да окаже възпиращ ефект за нарушения на Регламента.

Настоящият съдебен състав не установява и нарушение на изискването за съответствие на акта с целта на закона. КЗЛД, в качеството си на надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни,

както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на ЗЗЛД, и който е сезиран с искане от субект на данни, е разгледал същото и се е произнесъл с решение съобразно нормативно установената компетентност, която има като такъв орган.

При тези съображения съдът приема, че оспореният административен акт е издаден при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон и целта на закона, поради което жалбата е неоснователна и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК направеното оспорване следва да се отхвърли.

Относно разноските в производството.

Исходът на спора обуславя право на разноски за процесуална защита в полза на ответника и на заявлялата такива заинтересована страна – чл. 143, ал. 3 и 4 АПК. С оглед своевременно направеното искане от процесуалния представител на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ (ред. ДВ, бр. 53 от 2025г., в сила от 1.10.2025г.) съдът определя в минимален размер от 200 лева. Съобразно разпоредбите на чл. 5, чл. 12, ал. 1 и чл. 13 от Закона за въвеждане на еврото в Република България сумата следва да се превалутира, като се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро (сто и две евро и двадесет и шест евроцента).

Независимо от своевременно заявеното искане разноски на заинтересованата страна А. А. не следва да се присъждат. По отношение на претендираното адвокатско възнаграждение следва да се посочи, че доказателства за извършено плащане на такова за процесуално представителство в съдебното производство не са представени, поради което и разноски за адвокатско възнаграждение не следва да се присъждат. Претендираните суми, включени в списъка на разноските по чл. 80 ГПК, за банкова референция, куриерски услуги, заплатени такси за заверки в други съдебни производства, разходи за консултации и за добавки - тинктури, са недължими, тъй като тези разходи не представляват съдебно – деловодни разноски, които страната е сторила при и по повод процеса, поради което и такива не се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд – София град, Второ отделение, 72-ри състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Обединена българска банка“ АД, подадена срещу Решение № ППН-01-574/2021 от 27.02.2025г. на Комисията за защита на личните данни в частта му, с която КЗЛД е обявила жалба с рег. № ППН-01-574/28.07.2021г. от А. Д. А. за основателна по отношение на „Обединена българска банка“ АД и на основание чл. 58, § 2, б. „б“ за нарушение на чл. 5, § 1, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 е издала официално предупреждение на администратора „Обединена българска банка“ АД.

ОСЪЖДА „Обединена българска банка“ АД да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 102,26 евро (сто и две евро и двадесет и шест евроцента), представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

